

Masochisme

Sommige zaken zou je niet
in geld moeten uitdrukken

In 2008 schreef dit vakblad voor het eerst over i-Tree. i-Tree is een Amerikaanse softwarebundel waarmee je perfect kunt berekenen wat het effect is van groen op onze leefomgeving. Het bijzondere daarvan is deze methode in staat is te berekenen wat één of één honderd bomen in geld uitgedrukt doen voor het openbaar groen, het welbevinden van de stad en de mensen die er leven. Veel mensen vinden dat raar en dat is het eigenlijk ook. Sommige zaken zou je niet in geld moeten uitdrukken. Anderzijds zit er een ijzersterke logica achter. In deze wereld wordt nu eenmaal alles in geld uitgedrukt en als je in keiharde euro's kunt uitdrukken waar de meerwaarde van jouw bomen en jouw groen ligt, kun je de politiek en de burger ook vragen of ze hiervoor een paar centen extra willen uitgeven. Nu zijn bij dat laatste nog best een paar vraagtekens te zetten. Wanneer was de laatste keer dat er in de Tweede Kamer werd gediscussieerd over groen? Ik ben het even kwijt, maar wellicht hebt u een beter geheugen? Maar ik geef u eigenlijk weinig kans.

Is dit een vorm van masochisme, of zijn we als puntje bij paaltje komt niet in staat om echt samen te werken en over onze eigen schaduw heen te springen?

Het feit dat politiek en bestuur weinig interesse hebben in de groene omgeving, moet de sector er natuurlijk niet van weerhouden om met dubbele kracht juist initiatieven als i-Tree te ondersteunen. Aan halvebak-initiatieven

hebben we naar mijn mening echter geen behoefte. De afgelopen tijd hebben we ieder jaar wel een groot of klein initiatief gehad waarbij we kennis op het gebied van groen en bomen wilden bundelen en ontwikkelen. Het ene jaar heet dit TEEB, het jaar erop Landelijk Kennisknooppunt Bomen, vast nog een paar die ik even vergeten ben en nu dus weer i-Tree. Ik hoop van harte dat het dit jaar wel lukt en wij hebben ons uiterste best gedaan om over dit onderwerp een uitgebreid artikel in deze uitgave van Boomzorg te schrijven. Maar tegelijk houd ik mijn hart vast. Als ik in de discussie over dit artikel vraag waarom het dit keer wel gaat lukken – toch een reële vraag, gezien de magere successcore in het verleden – komt er een antwoord dat erop neerkomt dat iedereen toch zijn best doet. Ongetwijfeld, maar dat is helaas niet genoeg. Moeten wij ons niet eens afvragen waarom we jaar in, jaar uit, keer op keer dit soort initiatieven ontwikkelen, die het uiteindelijk niet gaan worden? Is dit een vorm van masochisme, of zijn we als puntje bij paaltje komt niet in staat om echt samen te werken en over onze eigen schaduw heen te springen?

Met vriendelijk groet,

Hein van Iersel (hein@nwst.nl)
Hoofdredacteur

Be social

Scan of ga naar:

www.Boomzorg.nl/artikel.asp?id=19-6509